

Ajallinen ja iankaikkinen rikkaus

Luuk. 12:13-21

13. *Muuan mies kansanjoukosta sanoi Jeesukselle: "Opettaja, sano veljelleni, että hän jakaisi kanssani perinnön."*

14. *Hän vastasi miehelle: "Ihminen, kuka on minut asettanut teille tuomariksi tai jakomieheksi?"*

15. *Hän sanoi heille: "Katsokaa eteenne ja kavahtakaa kaikkea ahneutta. Eihän ihmisen elämä riipu hänen omaisuudestaan, vaikka sitä olisi runsaastikin."*

16. *Jeesus esitti heille vertauksen: "Rikkaan miehen maa kasvoi hyvin."*

17. *Hän mietti mielessään: "Mitä minä teen, kun minulla ei ole, mihin kokoaisin viljani?"*

18. *Hän päätti: "Tämän minä teen: puran aittani ja rakennan suuremmat. Niihin minä kokoan kaiken satoni ja omaisuuteni."*

19. *Sitten sanon itselleni: sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi. Nauti lepoa, syö, juo ja iloitse'.*

20. *Mutta Jumala sanoi hänelle: "Sinä mieletön, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois. Kenelle sitten joutuu se, mitä olet hankkinut?"*

21. *Näin käy sen, joka kokoaa itselleen rikkauksia, mutta jolla ei ole aarretta Jumalassa."*

Omaisuuuden vetovoima

Mitä Sinä syvimmältäsi tavoittelet elämässäsi ja mihin panet viime kädessä turvasi? Mikä tekee elämäsi onnelliseksi ja takaa tulevaisuutesi?

Monen ihmisen ensimmäinen ajatus aamulla ja viimeinen illalla liittyy rahaan ja omaisuuteen, miten niitä voisi kartuttaa ja miten varmistaa tulevaisuutensa. Moni japanilainen kulkee koko päivän pieni transistoriradio taskussaan ja kuulokkeet korvissaan. Mutta hän ei suinkaan kuuntele tavanomaista radio-ohjelmaa, vaan seuraa kaiken aikaa osakekurssien muutosta.

Rahan ahneus ja riidat

On merkillistä, miten väkevä voima omaisuudella on. Muistan, miten ihmettelin teinivuosiinani, miten isäni suhteet lähisukulaisiin menivät poikki isoisäni perinnönjaon riidoissa. Pitkään käytiin käräjiä, joissa eniten voittivat lakimiehet. Jäljelle jäi keskinäinen katkeruus, jonka ylitse kukaan ei tuntunut pääsevän.

Oikeudenmukaisuus ei riitä

Muistan erään sarjakuvan kuninkaan, jonka luokse tuli kaksi veljestä samantyyppisessä perintöriidassa kuin tekstimme Jeesuksen luo tullut mies. Sarjakuvan kuningas antoi veljeksille seuraavan neuvon: Vanhempi veli saa jakaa omaisuuden kahteen osaan ja nuorempi veli saa sen jälkeen valita, kumman puolelta hän ottaa. Näin kuningas antoi sinänsä oikeudenmukaisen ratkaisun riitaan.

Ahne sydän

Jeesus ei suostunut kukaan jakomieheksi, koska hän näkee ihmisen sydämeen asti. Ahneuden vallassa olevaa ihmistä ei tyydytä oikeudenmukainen ratkaisu, sillä pohjimmiltaan hän itsekkyydessään haluaa kaiken omakseen. Ellei ihminen pääse vapaaksi sydämen ahneudesta, mikään koskaan tulemaan hänelle tarpeeksi. Jos hän on köyhä, hän tavoittelee rikkautta, jos hän on rikas hän tavoittelee vielä enemmän rikkautta.

Vain tyytyväinen sydän kykenee antamaan omastaan pois. Kristityn perus-asetus omaisuuteen on sellainen, ettei hän pidä viime kädessä mitään

omananna. Omaisuus kuuluu kaikki Jumalalle, joka antaa meille nautittavaksi ja hyväksi käytettäväksi monenlaista hyvää. Silloinkin kun omaisuus on meille uskottu, se on yhä Herran omaa ja me olemme Jumalan edessä vastuussa siitä, miten sitä käytämme. Kun omaisuus ei ole meidän, vaan Jumalan, niin me emme menetä mitään, kun joudumme omastamme lopulta luopumaan.

Avoimelta kämmeneltä on helppo antaa pois, nyrkkiin puristetun kämmenen avaaminen väkisin tekee kipeää. Mikään omamme täällä ajassa ei ole pysyvästi meidän. Tulee hetki, jolloin joudumme luovuttamaan omamme pois ja tekemään tilin siitä, miten hoidimme meille uskottua omaisuutta.

Mieletön elämäntapa

Tekstimme alkuosan vertauksessa Jeesus osoittaa, miten kestämatöntä on useimpien ihmisten elämäntapa, sillä se noudattaa hyvin pitkälle vertauksemme rikkaan miehen arvomaailmaa.

Vertauksemme maanviljelijä oli entuudestaan rikas. Valtaisa sato rikastutti häntä entistä enemmän. Kun hän päätti rakentaa suuremmat säilytystilat satoaan varten, hän menetteli tietysti aivan järkevästi. Jokainen tervejärkinen ihminen toimisi siinä tilanteessa samalla tavalla. Jeesus ei moittinut häntä mieletömäksi sen vuoksi.

Rikkaan miehen järjettömyys tuli esiin sen sijaan tavassa, jolla hän rakensi tulevaisuuden suunnitelmia. Hän rakensi ajattelunsa seuraavan täysin väärän ja kestäättömän oletuksen varaan:

1. Suuri omaisuuteni takaa tulevaisuuden ja antaa ilon ja tyytyväisyyden sydämeeni.
2. Minulla on edessäni monta vuotta - itse asiassa en kuole koskaan - muut kuolevat, mutta koska minä en ole tähänkään mennessä kuollut, en tule jatkossakaan kuolemaan.

Ei vain leivästä

Ensimmäisen oletuksen kestäättömyys on mitä ilmeisintä. Mitä rikkaammaksi yhteiskuntamme on muuttunut, sitä suuremmaksi on käynyt pahoinvointi ja tyydyttämättömyys. Sodan jälkeen kun ruokaa alkoi saada kylliksi alettiin tavoittelemaan pesukonetta. Sitten tuli televisio, sen jälkeen moottoripyörä ja sitten oma auto. Seuraavana oli tavoitteena oma koti, stereolaitteet, tietokone ja kännykät. Tänäpä ei oikein tahdo keksiä, mitä vielä voisi tavoitella, mutta mikään ei anna tyydytystä, vaikka joka viikonvaihte käytäisiin ostoksilla etsimässä uutta ja uutta.

Jeesus ei sano, ettemmekö me tarvitsisi omaisuutta ja rahaa sen hankkimiseen. Mutta selkeääkin selkeämmin Hän opettaa, että sydämen tyydytys löytyy vasta persoonallisesta keskusteluyhteydestä rakastavan sydämen kanssa:

Jeesus vastasi: "Kirjoitettu on: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta'." (Matt. 4:4)

Jumala puhuu

Maailman ja ihmiset luonut elävä Jumala puhuu. Hän puhuu meille Raamatun sanassa ja omantuntomme äänessä ja luonnon suuruudessa ja elämänkohta-loissamme. Puhe ei ole vain tahdon ilmausta ja informaation jakamista.

Puhe on väline, jonka avulla voimme osoittaa rakkautta, voimme löytää toisten ihmisten sydämen. Mutta kysymys ei ole vain ylipäänsä puheesta, vaan juuri yksittäisistä keskusteluista, joissa sydämet kohtaavat. Ihmisen sydämen rakkauden jano on niin suuri, ettei kukaan toinen ihminen voi sitä koskaan tyydyttää. Vain Jumalan mittamaton rakkaus kykenee täyttämään sydämemme rakkausvajeen. Hän kykenee yhdellä sanallaan antamaan ihmisen sydämeen rauhan ja ilon, täyttää sen rakkaudellaan. Jumalan sanalla on tällainen ihmeellinen voima.

Muistan kun kuulin laulettavan: "Synnit poissa autuutta oi, synnin maassa ken käsittää sen voi". Siinä hetkessä Jumalan Pyhä Henki lasi sydämeeni rauhan ja ilon. Tiesin, että kaikki menneet syntini oli annettu anteeksi.

Tarvitsemme Herran sanaa juuri tänään

Meidän pitää saada kuulla Herran oma sana, aivan henkilökohtainen sana juuri tämän päivän kysymyksiimme ja ahdistuksiimme tai ilonaiheisiimme.

Yksin vuorella voimme ihastella valtaisaan maisemaa, mutta vasta kun saamme kertoa sen toiselle, joka on vierellämme pääsemme maistamaan iloa syvemmässä merkityksessä. Samalla tavalla rukouksessa saamme jakaa kaikki ajatuksemme ja tunteemme Herran Jeesuksen kanssa. Raamattua lukiessamme tai sanan julistusta kuunnellessamme Herra antaa sitten meille aivan henkilökohtaisen sanansa. Hän jakaa oman sydämensä rakkauden meille sanassaan.

Rikkaus Jumalan edessä

Vertauksen lopussa Jeesus puhuu rikkaudesta Jumalan luona. Kysymys on ensiksi siitä, että Jeesus Kristus itse tulee elämämme suurimmaksi aarteeksi vähän samaan tapaan kuin joku rakas ihminen voi muodostua toisen aarteeksi.

Rikkaus Jumalan luona alkaa siitä, kun saamme rukouksessa jakaa kaikki asiamme Jeesuksen kanssa ja saamme myös ottaa vastaan Hänen sanansa. Jeesus voi tulla aarteeksemme vasta sitten, kun tunnemme Hänet ja Hänen suuren rakkautensa, joka ilmeni siinä, että Hän oli valmis kantamaan sijaiskärsijänä sen rangaistuksen, joka meille kuului. Kärsivä rakkaus kertoo sydämen syvimmistä tunnoista rakkauden kohdetta kohtaan.

Suurata ja ihmeellistä se on erityisesti silloin, kun tajuamme tehneemme väärin, murehduttaneemme Hänet ja kanssaihmisemme, ja silti Hän ottaa meidät vastaan ja lausuu:

"Olet minun, vuoret väistykööt ja kukkulat horjukoot, mutta minun armoni ei sinusta väisty eikä minun rauhanliittoni horju."

"Rakastan Sinua niin paljon, että vuodatin oman vereni, jotta Sinä saisit kaiken anteeksi!"

Omaisuus rakkauden välineeksi

Kun on saanut maistaa jotain tästä Jumalan rakkaudesta, oppii myös sen, että omaisuus ei ole annettu meille nauttiaksemme siitä yksin, vaan sitä varten, että voisimme käyttää sitä myös toisten ihmisten avuksi ja siunaukseksi. Omaisuuden vastaanottaminen ja sen hyväksikäyttäminen ei ole väärin, kun kiitämme Herraa siitä hyvästä, minkä Hän antaa. Mutta silloin sen antaminen tarpeessa olevillekaan ei ole enää mikään uhri tai suuri jalomielisyys, vaan se antaa uuden lisäilön aiheen. Saan antaa siitä, minkä Herra minulle antoi. Saan auttaa itseäni köyhempiä. Saan antaa omastani, jotta muutkin voisivat oppia Jeesuksen rakkauden. Kaikki se omaisuus, minkä annamme toisten hyväksi

muuttuu myös rikkaudeksi Jumalan luona. On kysymys sijoittamisesta taivaalliseen pankkiin, jota eivät talouskriisit horjuta.

Kehota nykyisessä maailmanajassa rikkaita, etteivät ylpeilisi eivätkä luottaisi epävarmaan rikkauteen. Pankoot he toivonsa Jumalaan, joka antaa meille runsaasti kaikkea nautittavaksemme. Kehota heitä tekemään hyvää, rikastumaan hyvissä töissä, olemaan anteliaita ja jakelemaan omastaan. Siten he kokoavat itselleen aarteiden, hyvän perustuksen tulevaisuuden varalle ja saavat todellisen elämän. (1. Tim. 6:17-19)

Ford autotehtaiden perustaja Ford oli harras kristitty. Autoteollisuus teki hänestä aikanaan maailman rikkaimman miehen - vähän samaan malliin kuin Bill Gates on tätä nykyä. Kerrotaan, että kun Ford tiesi kuoleman lähestyvän itseään, hän pyysi, että hänen hautajaisissaan hänen arkkuunsa kaiverrettaisiin kaksi reikää molempiin sivuihin ja niistä työnnettäisiin hänen kätensä ulos, niin että kaikki näkisivät, että hän ei ikuisuuteen saa mukaansa yhtään mitään.

Toisaalta kuitenkin voimme sijoittaa taivaan pankkiin:

"Kerätkää itsellenne aarteita taivaaseen, missä koi ei syö eikä ruoste raiskaa!" Jokainen rakkauden teko ja anti muistetaan Jumalan edessä. Viimeisellä tuomiolla rakkauden teoista Herra antaa "armopalkan". Kaikki, mikä on sijoitettu rakkauteen, muuttuu taivaalliseksi omaisuudeksi. Rakkauden kohteina voivat olla toki omat läheisemme mutta myös kaikkein kauimpana meistä asuvat kärsivät ihmiset.

"Kuolematon ihminen"

Rikkaan miehen toinen kestämaton oletus oli se, että hänellä olisi vielä monia vuosia edessään. Hän ei tulisi kuolemaan.

Hämmästyttävän sitkeästi mekin tätä ajatusta suosimme. Riippuen iästä jotkut kuvittelevat elävänsä vielä 50 vuotta, toiset 30 vuotta, useimmat vähintään 10 vuotta ja lähes kaikki vähintään ensivuoden verran.

Ihmiset ovat hämmästyttävän taitavia pettämään itseään - toisia on paljon vaikeampi pettää, Jumalaa on mahdotonta pettää. Lähes kaikki aikuiset ihmiset tietävät kuolevansa joskus, mutta valta osa ihmisistä ei usko omaan kuolemaansa. Tarkoitan sitä, että vaikka he tietävät kuolevansa joskus ja tietävät jopa senkin, että kuolema voi tulla aivan arvaamatta ja siis itse asiassa milloin tahansa, he eivät ota tätä tosiasiaa todesta eivätkä tee mitään valmisteluja kuolemansa varalta.

Valmistaudu kuolemaasi

Tietysti moni ei todellakaan tiedä, millä tavalla valmisteluja voisi tai pitäisi tehdä. Siksi he haluavat torjua koko kuoleman ajatuksenkin mielestään. Ja sehän saattaa onnistuakin aika pitkiksikin ajoiksi, kunnes joku järkytys pakottaa kuolemanpelon jälleen tietoisuuteen. Juuri kuoleman pelkoammehan me yritämme torjua siirtämällä kuolemaa epämääräiseen tulevaisuuteen.

Muistan kun itse olin vakavan sydäntulehduksen kanssa vuoden sairaalassa ja kun tilani oli kriittinen, ajattelin kyllä että voisin huomenna kuolla, mutta että kuolisin juuri sinä päivänä - sitä en halunnut päästää tietoisuuteeni.

Tekstimme san oli:

"Tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois."

Kysymys ei ollut suinkaan kuolemalla pelottelemisesta, vaan tosiasiaista, joka voidaan kohdata ja johon voidaan valmistautua oikein.

Kuolema on kukistettu

Kristillisen uskon suuri sanoma on juuri siinä, että Jeesus Kristus on ainoa, joka on ylösnousemuksellaan kukistanut kuoleman vallan. Kuolemalla ei ole viimeistä sanaa. Tulee päivä, jona Jeesus tulee yhdellä sanalla herättämään kaikki kuolleet uudessa ruumiissa eteensä.

Oma taisteluni kuoleman kanssa sairaskuolella huipentui kahteen asiaan. Ensimmäinen oli se, että pelkäsin, koska tiesin olevani saastainen ja syntinen Jumalan pyhyden edessä. Kauhustin, jos joutuisin tuomiolle vastaamaan omista teoistani ja olemuksestani. Mutta Ylösnoussut Jeesus Kristus vakuutti Raamatun sanan kautta, että saan kaikki syntini anteeksi, koska Hän itse kantoi niiden rangaistuksen jo ristin puulle. En joudukaan tuomittavaksi vaan saan armon.

Toiseksi Jeesus vakuutti, että Hän itse oli vierelläni nyt, Hän lupasi olla vierelläni myös kuoleman hetkellä - tuli se sitten milloin tahansa - ja vielä Ylösnoussut Herra vakuutti, että Hän on kuoleman hetken jälkeenkin kanssani. Minun ei tarvitse tästä ajasta lähteä yksin, Hän on koko ajan ja iankaikkisuudenkin kanssani.

Yhtä matkaa Jeesuksen kanssa

Kuoleman hetkellä emme itse voi tehdä yhtään mitään, mutta Hän Jeesus Kristus tekee kaiken. Voimme valmistautua kuolemaamme siten, että tunnustamme syntimme ja pyydämme niitä anteeksi Jeesukselta ja lähdemme kulkemaan yhtä matkaa Jeesuksen kanssa.

Voimme valmistautua kuolemaamme tutkimalla Raamatun sanasta, mitä kaikkea sen jälkeen tapahtuu.

Sayo Daikichi

Minun henkilökohtaista valmistautumistani kuoleman kohtaamiseen auttoi suuresti nuorena vatsasyöpään kuolleen Sayo Daikichin vierellä kulkeminen.

Ensi kerran tapasin hänet Tokushiman keskussairaalaan pari kolme viikkoa hänen ensimmäisen syöpäleikkauksensa jälkeen. Hänen veljensä vaimo oli silloisen seurakuntamme jäsen ja oli kertonut minulle hänestä. Lääkärit olivat kertoneet japanilaiseen tapaan vain omaisille sairauden laadun ja sen, että syöpä oli levinnyt jo niin pahasti, että hänellä olisi korkeintaan vuosi elinaikaa. Tiesin sen ja odottaessani sairaalan aulassa hänen tuloaan mietin kuumeisesti, mitä minun pitäisi hänelle puhua. Tiesin, että hän ei ollut kristitty eikä käynyt juuri koskaan kirkossa.

Kun hän astui luokseni, suuri oli hämmästykseni, kun hän kertoi minulle kohdanneensa Jeesuksen Kristuksen.

Hän kertoi, että veljensä vaimon kehotuksesta hän oli vuotta aikaisemmin pannut ainoan lapsensa, kristilliseen lastentarhaan, vaikka hän itse ei kirkossa käynytkään. Edellisenä jouluna tytär oli sitten joutunut joulunäytelmässä esittämään enkelin osaa. Vuorosanojen: *"Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille*

merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa," oppiminen ulkoa ei viisivuotiaalle ollut aivan yksinkertaista, joten niitä joutui äiti harjoittamaan usein, niin että hänkin oppi ne ulkoa.

Näytelmä meni mukavasti ja asia unohtui, kunnes hänen kuntonsa alkoi horjua muutama kuukausi myöhemmin ja hän joutui tutkimuksiin ja lopulta lääkärit päättivät, että on suoritettava leikkaus. Leikkausta edeltävänä iltana hänen sydäntään ahdisti pelko ja levottomuus. Mutta yllättäen ulkoa opittu jouluevankeiliemi muistui hänen mieleensä ja sanoinkuvaamattomalla voimalla Jumalan Henki vakuutti hänelle: "Älä pelkää". Yli ymmärryksen käyvä Jumalan rauha täytti hänen sydämensä. Hän tajusi, että hän oli kohdannut Jeesuksen. Kun sitten kerroin hänelle siinä sairaalan päivähuoneessa siitä, mitä Jeesus oli minulle tehnyt ja millainen Vapahtaja Hän on, rouva aivan ahmi kuulemansa.

Runsaan kuukauden kuluttua hän pääsi sairaalasta ja alkoi innokkaasti käydä kirkossa, aloitti kasteopetuksen. Hänet kastettiin seuraavana jouluna. Vuosi kului eikä sairauden uusimisesta näkynyt merkkiäkään. Me tulimme kausilomalle Suomeen ja hän muutti perheineen Tokioon. Palattuamme uudelle kaudelle tapasimme noin kerran tai pari vuodessa hänen käydessään Tokushimassa. Ja joka kerta keskustelimme taivaasta ja Herran valmistamasta lopullisesta pelastumisesta ruumiin ylösnousemuksessa. Hänelle oli selvinnyt myös sairautensa lopullinen luonne.

Neljä vuotta kului ja sitten syöpä meni uusiksi. Hänelle suoritettiin toinen leikkaus. Tapasimme pian sen jälkeen Tokiossa matkallamme kesälomalle ja näimme, miten hän oli alkanut tekemään käytännöllisiä valmisteluja kuolemansa varalta. Hän oli muun muassa laatinut testamentin, jossa hän toivoi, että hänen miehensä ja tyttärensäkin tulisivat pelastuksesta osallisiksi ja samaan taivaaseen kuin hänkin.

Puolivuotta kului ja hän joutui kolmannen kerran sairaalaan. Nyt todettiin, että sairaus oli levinnyt jo niin laajalle, että korkeintaan viikko olisi elinaikaa jäljellä. Ympärillä olijat eivät voineet olla ihmettelemättä sitä rauhallisuutta, millä hän poismuuttoaan Herran tykö odotti. Nyt oltiin sitten loppu suoralla.

Ensimmäinen viikko sujui aivan hämmästyttävän sydämen rauhan vallitessa. Kun syöpäosaston monet potilaat rukoilivat epätoivoissaan epäjumalia, hänellä oli rauha. Mutta kun toinen viikko alkoi, tapahtuikin romahdus. Usko alkoi horjua, piinallisia kysymyksiä nousi esiin, ja joitakin selvittämättömiä asioita jälkeenjäävien ihmisten kanssa pulpahti esiin. Sain puhelun asioiden käänteestä. Kävimme rukoustaisteluun. Kirjoitin hänelle kirjeen, kun näin, että sielunvihollinen teki viimeisen rajun hyökkäyksen Jeesuksen omaa vastaan viimeisissä kiusauksissa. Huolissani matkustin Tokioon asti häntä tapaamaan ja rohkaisemaan. Seuraavat kolme päivää hän oli tajuttomana ja hetkeksi hänen sydämensäkin pysähtyi, mutta hänet saatiin elvytetyksi uudelleen eloon. Tuona aikana hän kuitenkin alkoi yllättäen laulaa kovalla äänellä ylistystä Herralle. Hän palasi sitten tajuihinsa, ja kertoi, että Herra oli näyttänyt hänelle taivaan. Hän kertoi myös miten sanoinkuvaamattoman todellinen ja ihmeellinen taivas oli. Hän vapautui myös kaikista epäilyistä ja rauha palasi hänen sydämeensä. Kun kaikki näytti romahtavan, Jumala näytti hänelle taivaan.

Hän sai vielä noin puolen vuoden jatkoajan ja kaksi viikkoa ennen hänen kuolemaansa hänen miehensä ja tyttärensä kastettiin hänen potilashuoneessaan. Noin viikkoa ennen hänen kuolemaansa saimme rajun ukkosmyrskyn keskellä

perheenä jättää hänelle jäähyväiset. Hän oli jo niin heikko, ettei jaksanut mitään puhua. Mutta hänen kyöneleensä puhuivat sitäkin enemmän.

Kukaan ei voi riistää Isän käsistä

Kaiken tämän seuraaminen antoi minulle itselleni vastauksen monia uskovia-kin raastavaan kysymykseen: Entä jos minä aivan viime hetkillä elämässäni kuitenkin romahdan pois Jeesus-yhteydestä. Jos uskoni silloin pettää? Jos kuoleman tuskissa sorrun vielä vaikka kiroilemaan ja Herraa pilkkaamaan. Jos kaiken lopuksi kuitenkin joudun hukkaan. Voiko olla varma, että kuoleman hetkelläkin pelastukseni on varma?

Voin, sillä ei ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat. Kun ruumiin ja sielun voimat pettävät ja sielunvihollinen hyökkää vastaan, romahdammekin Jeesuksen ihmeellisiin käsiin. Eikä kukaan voi riistää minua Hänen käsistään.

Entä Sinä?

Jeesus kutsuu Sinua tänään uskomaan ja turvaamaan yksin Häneen. Hän on luvannut pitää huolta ajallisista tarpeistamme, kun huolehdimme siitä, että suhteemme Häneen pysyy oikeana.

Jeesus itse haluaa vapauttaa myös Sinut kuolemanpelosta. Hän antaa tänään syntisi anteeksi, kun ne tunnustat ja pyydät armoa. Hän kuolema voittaja ei jätä Sinua viimeisilläkään metreillä, vaan avaa Sinulle oven taivaalliseen kirkkautteen.

Hän kutsuu Sinua myös tänään sijoittamaan taivaalliseen aarteeseen osoittamalla rakkautta kärsiviä ihmisiä kohtaan. Hän kutsuu myös Sinua käyttämään puhettasi ja sanojasi rakkauden välikappaleena. Suurta on saada kertoa syyllisyyden painamille ihmisille, että Herra armahtaa jokaista, joka tulee Hänen luokseen.